

Sygn. akt IV U 869/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Augustyniak

Protokolant: Ewelina Jakubiak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014r. we Włocławku na rozprawie

sprawy **J. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o wydanie legitymacji osoby represjonowanej

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 19 września 2014 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt **IVU 869/14**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 19 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wydania J. S. legitymacji osoby represjonowanej o symbolu Rw-52.

Organ rentowy wskazał, iż zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 marca 2003r. w sprawie trybu wydawania i anulowania legitymacji osoby represjonowanej, dokumentów wymaganych do jej wydania oraz wzoru legitymacji osoby represjonowanej legitymacja osoby represjonowanej przysługuje osobie uprawnionej do renty inwalidy wojennego. Wnioskodawca jest natomiast uprawniony do emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł J. S., który wnosząc o jej oddalenie wskazał, iż została wydana bez podstawy prawnej.

Wnioskodawca wyartykułował, że zgłoszone żądanie opiera na treści art. 46 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych albowiem jest osobą represjonowaną. Posiada zaświadczenie o uprawnieniach kombatanatów i osób represjonowanych wydane przez Kierownika Urzędu ds. Kombatanatów i Osób Represjonowanych. Ustosunkowując się natomiast do wskazanej przez organ rentowy podstawy prawnej J. S. podkreślił, iż owe rozporządzenie odnosi się wyłącznie do inwalidów wojennych, a nie do osób represjonowanych, o których mowa w art. 46 ustawy o świadczeniach zdrowotnych i jako wydane wcześniej, niż ustawa, z natury rzeczy nie może jej dotyczyć.

Mając na uwadze podniesione okoliczności J. S. wniósł o wydanie legitymacji osoby represjonowanej o symbolu Rw-52.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podtrzymał całkowicie zaskarżoną decyzję i wniósł jej oddalenie.

Organ rentowy przytaczając treść art. 12 ust. 1, ust. 4, ust. 5 ustawy z dnia 24 stycznia 1991r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego wskazał, że odwołującemu nie przysługuje legitymacja osoby represjonowanej albowiem nie jest uprawniony do pobierania jakiegokolwiek świadczenia przyznanego na podstawie powołanej ustawy.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. S. urodzony (...) od dnia (...)1991roku pobiera emeryturę.

Dowód: decyzja k. 18-19 akt organu rentowego plik E.-90.

Decyzją Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych z dnia 25 maja 2005roku wnioskodawca nabył uprawnienia kombatanta w związku z pobytem w obozie hitlerowskim w marcu 1940r.

Dowód: zaświadczenie Nr (...)akt organu rentowego plik Ew-90.

W styczniu 2012roku J. S. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie hitlerowskim. Lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 27 lutego 2012roku nie stwierdził u wnioskodawcy niezdolności w związku z pobytem w obozie.

Dysponując opinią lekarza orzecznika organ rentowy decyzją z dnia 19 marca 2012roku odmówił J. S. prawa do renty w związku z pobytem w obozie hitlerowskim. Decyzja jest prawomocna.

Dowód: wniosek k. 1-2, decyzja k. 5, orzeczenie k.7, decyzja k. 9 akt organu rentowego plik OZIW.

W dniu 4 września 2014roku J. S. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o wydanie legitymacji osoby represjonowanej podnosząc, iż został uznany przez Urząd ds. Kombatantów za osobę represjonowaną.

Decyzją z dnia 19 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wydania J. S. legitymacji osoby represjonowanej o symbolu Rw-52.

Dowód: wniosek k. 10, decyzja k. 13 akt organu rentowego plik OZIW.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wysuniętym żądaniem J. S. domagał się wydania legitymacji osoby represjonowanej motywując zgłoszony wniosek posiadaniem zaświadczenia o uprawnieniach kombatantów i osób represjonowanych wydane przez Kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych. Gwoli ścisłości przed przystąpieniem do merytorycznej oceny zasadności sformułowanego roszczenia podkreślić należy, iż Sąd Okręgowy pismo o numerze (...)uznał za decyzję pomimo, iż nie spełnia ona wszystkich wymogów formalnych dla tego rodzaju rozstrzygnięcia. Niemniej pamiętać należy, że postępowania przez organem rentowym wywołane wnioskiem ubezpieczonego winno zostać rozpoznane w formie decyzji. Co więcej wskazane pismo zawiera najistotniejsze elementy orzeczenia, a mianowicie podstawę prawną rozstrzygnięcia oraz uzasadnienie jakie legło u jej podstaw. Okoliczność natomiast, że nie zawiera ona stosowanego pouczenia nie wpływa na treść rozstrzygnięcia zawartego w decyzji, lecz może stanowić jedynie uzasadnioną okoliczność przekroczenia terminu do wywiedzenia odwołania. Uwadze Sądu nie umknęła również okoliczność, iż sam organ rentowy nadając odwołaniu wnioskodawcy dalszy bieg oraz wskazując w odpowiedzi na odwołanie, iż

przedmiotową decyzją odmówił wydania legitymacji dał wyraz temu, iż opisane pismo winno być traktowane jak decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Powracając natomiast do żądania głównego wnioskodawca żądał wydania legitymacji osoby represjonowanej potrzebnej mu do korzystania z bezpłatnych leków podnosząc, że art. 46 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U, 2008., Nr 164, poz. 1027) odnosi się zarówno do inwalidów wojennych, jak i osób represjonowanych nie będących inwalidami wojennymi. Z zapatrywaniem J. S. w ocenie Sądu nie można się zgodzić. Stosownie bowiem do art. 46 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy inwalidom wojennym oraz osobom represjonowanym, ich małżonkom pozostającym na ich wyłącznym utrzymaniu oraz wdowom i wdowcom po poległych żołnierzach i zmarłych inwalidach wojennych oraz osobach represjonowanych, uprawnionym do renty rodzinnej, przysługuje bezpłatne zaopatrzenie w leki oznaczone symbolami "Rp" lub "Rpz", dopuszczone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i następuje po okazaniu odpowiedniego dokumentu potwierdzającego uprawnienia osoby. Wyartykułowania jednocześnie wymaga, że uprawnienie wynikające z art. 46 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych odnosi się do inwalidów wojennych oraz osób represjonowanych w rozumieniu art. 5 ust. 22 ustawy. Definicję "osoby represjonowanej" kształtuje natomiast art. 5 ust. 22 ustawy, który w celu ustalenia zakresu podmiotowego osoby represjonowanej odsyła do art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. 2014., poz. 1206). Uwzględniając zapisy wskazanej regulacji osobę represjonowaną należy zdefiniować jako osobę, która została zaliczona do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa pozostającego w związku z pobytem w miejscach określonych w art. 3 i art. 4 ust. 1 ustawy o kombatantach.

Skarżący J. S. przebywał niewątpliwie w obozie hitlerowskim w marcu 1940 roku, co zostało potwierdzone zaświadczeniem Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, jednakże nie można przyjąć, iż jest on uprawniony do bezpłatnego zaopatrzenia w leki na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o świadczeniach zdrowotnych. Nabycie tego rodzaju uprawnienia wiąże się ściśle z posiadaniem uprawnień do renty, wynikających z ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji (tak naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 23 stycznia 2008r., II GSK 345/07). Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, od 28 maja 1991 r. skarżący jest uprawniony do emerytury przyznanej mu na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 stycznia 1990 roku w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy (Dz. U. Nr 4, poz. 27). Przyznanie uprawnienia do bezpłatnego zaopatrzenia w leki, o które wnioskował skarżący, byłoby możliwe jedynie w sytuacji gdyby skarżącemu przysługiwały świadczenia pieniężne z tytułu ustawy o kombatantach, tj. jeśli skarżący zostałby zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa pozostającego w związku z pobytem w miejscach represji. Orzeczeniem z dnia 27 lutego 2012r. wydanym na skutek ubiegania się przez wnioskodawcę o rentę w związku z pobytem w obozie hitlerowskim w marcu 1940r. nie stwierdzono natomiast takiego związku. Przedmiotowe orzeczenie stanowiło podstawę do odmowy przyznania renty w związku z pobytem w obozie hitlerowskim w marcu 1940r. Na uwagę zasługuje, że J. S. nie zaskarżył przedmiotowej decyzji z dnia 19 marca 2012r. wskutek czego stała się ona prawomocna.

Kończąc należy, zauważyć, że wnioskodawca mylnie utożsamia, iż fakt posiadania zaświadczenia Kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych przesądza automatycznie o uzyskaniu wszelkich uprawnień przyznanym kombatantom. Jak bowiem wynika z zaprezentowanego powyżej wywodu uprawnienia do bezpłatnych leków zostały obwarowane dodatkowymi przesłankami, których J. S. nie spełnia.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy jako bezzasadne na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. zostało oddalone.